

תת"ע 2913/11/13 - מדינת ישראל נגד איסאקוב שלום

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2913-11-13 מדינת ישראל נ' איסאקוב שלום
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איסאקוב שלום

הנאשמים

הכרעת דין

לנאשם שבפני מיוחסת עבירה של **נהיגה בשכרות** מכוח סירוב לבדיקת שכרות.

הנאשם התייצב לדיון ביום 5.6.14 יחד עם סנגורו וטען כי בדיקת הנשיפה אותה עבר נכשלה עקב בעייה רפואית. הסנגור ביקש ארכה להציג מסמכים רפואיים בפני המאשימה ולשכנעה בחפות הנאשם. לאחר שהצדדים לא הצליחו להגיע להבנה, הצהיר הסנגור כי ידאג להגשת חוות דעת רפואית "בזמן הקרוב". חוות דעת לא הוגשה והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

מטעם המאשימה העידו השוטרים **סמי אמזלג**, אשר הפעיל את מכשיר הינשוף באמצעותו נבדק הנאשם, **יניב ווקנין**, אשר עצר את רכבו של הנאשם לבדיקה וחשד כי הוא נוהג בשכרות ו**איל עמר**, אשר התלווה לשוטר אמזלג ולא ערך פעולות עצמאיות.

הנאשם עצמו לא התייצב למסירת עדות, לא בדיון שנקבע לחודש פברואר 2016 ולא בדיון שנקבע ליום 19.4.16. למעשה, לכל אורך חיי התיק התייצב הנאשם אך ורק לדיון ביום 5.6.14, ופעם נוספת הובא בפניו בצו הבאה. לכל שאר הדיונים התייצב הסנגור לבדו.

בתום הישיבה מיום 19.4, בה אמורה הייתה להשמע עדותו של הנאשם (ישיבה שנייה שנועדה לצורך זה) קבעתי:

"ניתנת לסניגור הזדמנות אחת ויחידה להביא את הנאשם לאולם ביהמ"ש...וזאת ליום 10.5 שעה 11. אם

יתייצב הנאשם במועד זה, וימסור הסבר מניח את הדעת להתנהגותו ואפשר לו למסור עדותו במועד מאוחר יותר שייקבע, תוך חיובו בהוצאות בגין ביטול הזמן לו גרם.

אם אווכח כי לא ניתן להביא את הנאשם גם במועד זה, אקבע כי הנאשם נמנע ממסירת עדות ובאי כח הצדדים יסכמו טענותיהם על סמך החומר המצוי בתיק".

לישיבה ביום 24.5 לא התייצב הנאשם ואף לא סנגורו. לפיכך באותו מועד קבעתי כי **הנאשם וויתר על מתן עדות בתיק** זה והתיק נקבע לסיכומים בע"פ ליום 14.7. בבוקר הדיון הגיש הסנגור בקשת דחייה עקב נתק בקשר עם הנאשם. הבקשה נדחתה, אך הסנגור לא הופיע. לפיכך באותו מועד נשמעו סיכומי המאשימה, תוך שלסנגור ניתנה הזדמנות להגיש סיכומיו בכתב בתוך עשרה ימים.

למרות כל הארכות, **עד היום לא הוגשו סיכומי ההגנה**.

יודגש כי לא ראיתי לנכון להרשיע את הנאשם אך מטעם זה, ובטרם כתיבת הכרעת הדין שבתי ועיינתי בחומר הראיות שהוגש וחזרתי וקראתי את העדויות ופרוטוקולי הדיונים. בסופו של דבר הגעתי למסקנה כי **אשמתו של הנאשם הוכחה מעל לספק סביר לפיכך אני מרשיע אותו בביצוע העבירה המיוחסת לו**.

כאמור לעיל, רכבו של הנאשם נעצר לבדיקה שגרית בידי השוטרי יניב וקנין ביום 26.10.13 בסמך לשעה 4 לפנות בוקר. מדוח הפעולה של השוטר עלה כי **מהנאשם עלה ריח חריף של אלכוהול** וכי הוא **מחזיק ברכב כוס משקה ובקבוק וודקה**. לאור עובדות אלה התעורר חשדו של השוטר וקנין בנאשם והוא העביר את הנאשם לבדיקת שכרות אצל השוטר אמזלג.

השוטר אמזלג ציין אף הוא כי מהנאשם עלה ריח "חזק מאד" של אלכוהול וביקש ממנו לעבור בדיקת נשיפון, אותה הכשיל - לפי התרשמות השוטר - בכך שלא נשף מספיק אוויר. אמזלג ציין כי הנאשם סרב לשתף פעולה גם בבדיקת מאפיינים.

הנאשם נדרש לבצע בדיקת נשיפה במכשיר הינשוף ולפי הפלטים שהוגשו "נשף" חמש פעמים. בפעם הראשונה נמדד נפח נשיפה של 0.2 ליטר, שאינו מספיק לשם תוצאה ובארבע נשיפות נוספות לא נמדדה כל כמות של אוויר. על פי רישומם השוטר "הנהג שם את הפיה בפיו ולא הוציא אוויר פנימה. הסברתי לו איך לבצע את הבדיקה והדגמתי לו. הנהג הכניס שוב את הפיה לפיו והוציא קצת אוויר והוציא את הפיה מפיו ואמר עשיתי את הבדיקה".

מעבר להתרשמות השוטר כי הנאשם הכשיל את הבדיקה, הוגשו פלטי בדיקה עצמית שערך השוטר אמזלג. מפלטי הבדיקה שנערכו בשעות הערב לפני המשמרת ובשעה 5:12 בבוקר בסיום המשמרת, זמן קצר לאחר בדיקת הנאשם (שהייתה בין השעות 4:34 - 4:43) עולה כי המכשיר מדד כמות אוויר תקינה של למעלה משני ליטר. כמו כן, להוכחת תקינות המכשיר הציגה המאשימה פלטי בדיקת כיול יומית בטרם המשמרת ולאחריה וכן תע"צ תקינות לפיה המכשיר

נבדק במעבדה ונמצא תקין ביום 14.8.13, כחודשיים לפני מועד האירוע הרלוונטי.

כאמור לעיל, הנאשם לא התייצב לעדות למרות מספר הזדמנויות שניתנו לו. לו היה מתייצב היה עליו להמציא הסבר סביר ולהסביר מדוע נכשלה בדיקת הנשיפה שהיא לכאורה בדיקה פשוטה ואין סיבה כי אדם בריא לא יוכל לעבור אותה. כפי שציין בית המשפט המחוזי בחיפה:

"בדיקת הנשיפה היא בדיקה פשוטה, ותחילה מוסבר לנהג מה עליו לבצע. במהלך הבדיקה מתבקש הנהג לנשוף כמות מסוימת של אויר מריאותיו אל תוך פיית המכשיר, והמכשיר מודד את ערכי האלכוהול באוויר הנשוף. כיוון שהבדיקה היא כה פשוטה, לא צפוי שמי שמבצע אותה בתום לב יכשל בה. אם הבדיקה נכשלה, יש איפוא לחפש את הסיבות לכישלונה, ואלה תהיינה בדרך כלל סיבות רפואיות, המונעות מהנבדק לנשוף את כמות האוויר הדרושה לבדיקה".

ב"ש 2136/08 איליה וולר נ' מדינת ישראל.

כישלון בבדיקת הנשיפה מעביר את הנטל לנאשם להסביר מדוע נכשל, ולהראות כי הכישלון אינו נובע מהכשלה מכוונת. הנאשם במקרה זה לא הראה סיבה כלשהי. לנאשם ניתנה הזדמנות להגשת מסמכים רפואיים שלא הוצגו, בהמשך ביקש להגיש חוות דעת רפואית מטעמו, אך זו לא הוגשה והוא אף לא התייצב לעדות ולא נתן הסבר כלשהו מטעמו. יוער כי כשלו מלנשוף כליל אינו יכול לנבוע מבעיית רפואית "רגילה" כגון אסטמה או מחלת ריאות, אלא אם סובל אדם מכשלון נשימתי מוחלט עד כדי צורך בהנשמה...

השוטרים שללו כי הנאשם העלה בפניהם טענה לבעיה רפואית כלשהי, וטענה לבעיה כזו לא בוססה אף לא בראשית ראייה. מכאן מתחייבת המסקנה כי הנאשם הכשיל במכוון את בדיקת הנשיפה.

למען הסר ספק וזהירות יתר, שבתי ובחנתי את החומר שבתיק ומצאתי כי השוטר אמזלג העיד "הדגמתי לו איך לנשוף, הסברתי לו שיעשה את הבדיקה ואם יכשיל אותה יראו אותו שיכור", ואף ציין את הדברים בדוח הפעולה. שלושת השוטרים התרשמו ממי שנמצא לכאורה תחת השפעת אלכוהול משמעותית ותיארו אדם ממנו עולה ריח אלכוהול חריף, עיניו אדומות והוא מדבר שלא לעניין וברכבו נמצאו כוס משקה אלכוהולי לכאורה ובקבוק וודקה פתוח. הנאשם עצמו אישר את עצם הנהיגה ומעבר לאי הופעתו למסירת עדות, אף לא פעל להביא לעדות את הנוסע שהיה עימו ברכב. מעבר לאמור לעיל הסנגור לא התייצב להשמעת סיכומיו ואף לא הגיש סיכומים בכתב למרות ארכה שניתנה לו.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה במשפט פלילי להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לספק הסביר ואני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

ניתנה היום, 06 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד גב' מנדלוביץ'.

ב"כ המאשימה:

אבקש להוציא נגד הנאשם צו הבאה לשם גזירת עונשו בפניו.

החלטה

התיק נקבע לטיעונים לעונש ליום 6.11 בשעה 9.

ניתן בזאת צוהבאה כנגד הנאשם. הנאשם ישוחרר אם יפקיד סך 1,500 ₪ להבטחת התייצבותו לדיון הנ"ל.

**אבישי קאופמן,
שופט**